அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ श्रीः ॥

"एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा"

ஏஷா ஶங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸௌக்²யப்ரதா³

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला

ஶ்ரீஜக³த்³கு³ருக்³ரந்த²மாலா

॥ निर्वाणषट्कम् ॥

॥ நிர்வாணஷட்கம் ॥

ஸ்ரீ வாணீவிலாஸ் பிரஸ்
ஸ்ரீரங்கம்.
1963

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तत्रैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वत्रैव समुज्ज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्रास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्यशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

பதிப்புரை.

ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு மஹா ஸந்நிதானம் அவர்களின் பரமானுக்ரஹத்தால் பிரசுரிக்கப்பட்டுவருகின்ற ஸ்ரீ ஜகத்குரு கிரந்தமாஜலயில் ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யார் அருளிய கிரந்தங்களில் **நிர்வாணஷட்கம்**, என்ற பிரகரணத்துக்கு வழக்கம்போல பதவுரை பொழிப்புரை, விரிவுரைகளுடன் வெளிவந்துள்ளன.

நிர்வாணஷட்கம்: 'நான்' (அஹம்) யார் என்பது இதில் கூறப்படுகிறது. உலகில் நாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் பொருள்கள் எல்லாம் நான் அல்ல, ஸச்சிதானந்தமே நான் என்று கூறுகிறார். சைதன்யமே நான்; ஆகையால் என்னுடையது என்று சொல்லிக் கொள்ளும்படியாக ஒன்றும் இல்லை என்றும் கூறுகிறார். இது அல்ல இது அல்ல என்று பிரபஞ்ச நிஷேஷரூபமாக ஆத்மாவைக் கூறுவதால் இதற்கு நிர்வாணஷட்கம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் தமிழில் பதவுரை, பொழிப்புரைகளுடன் விசேஷ ஸ்வாரஸ்யங்களுடன் கூடிய கருத்துரையும் எழுதித்தந்து உதவிய **ப்ரஹ்மஸ்ரீ R. கிருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யர்** அவர்களுக்கு நம் ஸமிதியின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இம்மலர் ஸ்ரீ ஸத்குரு சரணாரவிந்தங்களில் சிரத்தையுடனும் பக்தியுடனும் ஸமர்ப்பணம் செய்யப்படுகிறது.

K.V. சுப்பரத்னம் அய்யர்,
பொதுக்கார்யதர்சி.
அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி

॥ श्रीः ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ निर्वाणषट्कम् ॥

॥ நிர்வாணஷட்கம் ॥

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் அருளியது.

[ஜகத்திலுள்ள ஸகலப்பிராணிகளுக்கும் 'நான்' என்பது அனுபவஸித்தமாகவும் பிரஸித்தமாகவும் இருந்தும்கூட அதன் வாஸ்தவஸ்வரூபம் என்ன என்கிற விஷயத்தில் எல்லாரும் ஒரேவிதமாக எண்ணுவதில்லை. சரீரம்தான் நான் என்றும், இந்திரியங்கள்தான் நான் என்றும், மனஸ்தான் நான் என்றும் இவ்விதம் பலவாறுக நினைக்கிறுர்கள். அவை யாதொன்றும் ஆத்மாவாகாது. அவைகளுக்கெல்லாம் மேல் பட்டதாக, அவைகளுடன் ஸம்பந்தப்பட்டதுபோல் தோன்றினுலும் வாஸ்தவத்தில் ஸம்பந்தப்படாததாக இருக்கும் சைதன்யமேதான் 'நான்" என்கிற ஆத்மா என்று இங்கு ஆறு சுலோகங்களில் ஸ்ரீமத்ஆசார்யார் விளக்கிக்காட்டுகிறுர்.]

मनोबुद्ध्यहंकारचित्तानि नाहं न च श्रोत्रजिह्वे न च घ्राणनेत्रे ।
न च व्योमभूमिर्न तेजो न वायुः चिदानन्दरूपः शिवोऽहं शिवोऽहम् ॥ १ ॥

மனோபு³த்³த்⁴யஹங்காரசித்தானி நாஹம் ந ச
ஶ்ரோத்ரஜிஹ்வே ந ச க்⁴ராணநேத்ரே ।
ந ச வ்யோமபூ⁴மிர்ன தேஜோ ந வாயுঃ
சிதா³னந்த³ரூப: ஶிவோ(அ)ஹம் ஶிவோ(அ)ஹம் ॥ 1 ॥

मनोबुद्ध्यहंकारचित्तानि மனோபு³த்³த்⁴யஹங்காரசித்தானி	=	மனஸ், புத்தி, அஹங்காரம், சித்தம், என்பவைகள்,
अहं அஹம்	=	நான்,
न ந	=	அல்ல,
श्रोत्रं ஶ்ரோத்ரம்	=	காதும்,
न ந	=	அல்ல,
जिह्वा ஜிஹ்வா	=	நாக்கும்,

न ந	=	அல்ல,
घ्राणनेत्रे च க்⁴ராணநேத்ரே ச	=	மூக்கும் கண்ணும்,
न ந	=	அல்ல,
व्योम च வ்யோம ச	=	ஆகாசமும்,
न ந	=	(நான்) அல்ல,
भूमिः பூ⁴மி:	=	பூமியும் (அல்ல),
तेजः தேஜ:	=	தேஜஸ்ஸும்,
न ந	=	அல்ல,
वायुः வாயு:	=	வாயுவும்,
न ந	=	அல்ல,
चिदानन्दरूपः சிதா³னந்த³ரூப:	=	ஞானத்தையும் ஆனந்தத்தையும் ஸ்வரூபமாயுடைய,
शिवः ஶிவ:	=	மங்களரூபியான பரமாத்மாவே,
अहं அஹம்	=	நான்,
शिवः ஶிவ:	=	மங்களரூபியான பரமாத்மாவே,
अहं அஹம்	=	நான்,

மனஸ், புத்தி, அஹங்காரம், சித்தம், என்பவைகள் நான் அல்ல, காதும் அல்ல, நாக்கும் அல்ல, மூக்கும் அல்ல, கண்ணும் அல்ல, ஆகாசமும் நான் அல்ல, பூமியும் அல்ல, தேஜஸ்ஸும் அல்ல, வாயுவும் அல்ல. ஞானத்தையும் ஆனந்தத்தையும் ஸ்வரூபமாயுடைய மங்கள ரூபியான பரமாத்மாவே நான். மங்களரூபியான பரமாத் மாவே நான்.

[ஜீவனுக்கு வியவஹார ஸாதனங்களாக சில கருவிகள் இருந்து வருகின்றன. அவைகளில் உள் கருவிக்கு அந்தக் கரணம் என்று பெயர். அதற்கே, ஆலோசிக்கும் போது மனஸ் என்றும், தீர்மானம் செய்யும்போது புத்தி என்றும், “தான்” என்று எண்ணும் போது அஹங்காரம் என்றும், ஸம்ஸ்காரங்களோடு அடங்கி இருக்கும்போது சித்தம் என்றும், நான்கு விதமான பெயர்கள் ஏற்படுகின்றன. வெளிக்கருவிகள் இந்திரியங்கள் எனப்படும். அவைகளில் வெளிப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள விஷயங்களை கிரஹித்து உள்ளே அனுப்புவதற்கு உபயோகப்படுபவைகள் ஞானேந்திரியங்கள். அவை ஐந்து. சப்தத்தை கிரஹிக்க காது, ஸ்பர்சத்தை கிரஹிக்க த்வக் (தோல்), ரூபத்தை கிரஹிக்க கண், ரஸத்தை கிரஹிக்க நாக்கு, வாசனையை கிரஹிக்க மூக்கு. வெளிக் கருவிகளான இந்திரியங்களில் உள்ளேயுள்ள எண்ணங்களைக்கொண்டு வெளிப் பிரபஞ்சத்தின்பேரில் தாக்குவதற்காக உபயோகப்படுபவைகள் கர்மேந்திரியங்கள். அவைகளும் ஐந்து. எண்ணத்தை வெளிப்படுத்த வாக்கு, வெளிப் பதார்த்தங்களை எடுக்கவும் தள்ளவும் கை, ஸஞ்சரிக்க கால், மலமூத்திர விஸர்ஜனம் செய்ய பாயு, ஸ்திரீ ஸம்போகம் செய்ய உபஸ்தம். ஆக இந்திரியங்கள் மொத்தம் பத்து. அந்தக்கரணமோ, இந்த இந்திரியங்களோ எல்லாம் ஸூக்ஷ்ம பதார்த்தங்களா யிருப்ப தால் அவைகள் இருந்துகொண்டு வேலை செய்வதற்கு ஸ்தூலமாக ஒரு இருப்பிடம் வேண்டியிருக்கிறது. அதுவே இந்த ஸ்தூல சரீரம். அதுவும் ஸ்தூலமான ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ், ஜலம், பூமி என்ற ஐந்து பூதங்களால் செய்யப்பட்டதே யாகும். வெளிப் பிரபஞ்சமும் அந்த ஐந்து பூதங்களாலேயே செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியால் ஒன்றுக்கொன்று ஸம்பந்தம் ஏற்படுவது ஸுலபமாயிருக்கிறது. "நான் நினைக்கிறேன்", "நான் தீர்மானிக்கிறேன்", "நான் பார்க்கிறேன்", "நான் முகர்கிறேன்" என்றெல்லாம் உலக வியவஹாரம் இருப்பதால் "நான்" என்பது இருவித கருவிகள் தானே, பஞ்சபூத கார்யமான சரீரம் தானே, என்று தோன்றக்கூடிய படியால், அது ஸரியல்ல, ஆத்மா ஞானஸ்வரூபர், ஆனந்தஸ்வரூபர்" என்றும், "நான்" என்று நாம் தவறுதலாக நினைக்கக்கூடியது யாவற்றும் "நான்" அல்ல என்பதுடன், ஒருவிதப் பற்றுமற்ற "நான்" என்கிற சுத்த சைதன்யத்தில் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றி “என்னுடையது" என்ற வியவஹாரத்திற்கு விஷயமான பதார்த்தங்களும் வாஸ்தவத்தில் "என்னுடையது அல்ல" என்றும், விஸ்தாரமாக இந்தப் பிரகரணத்தில் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. இந்த முதல் சுலோகத்தில் ஞானேந்திரியங்களில் குறிப்பிடப்படாத த்வக் (தோல்) என்பதையும், பஞ்சபூதங்களில் குறிப்பிடப்படாத அப்பு (ஜலம்) என்பதையும் சொல்லப்பட்டுவிட்டதாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.]

न च प्राणसंज्ञो न वै पञ्चवायुः न वा सप्तधातुर्न वा पञ्च कोशः ।
न वाक् पाणिपादौ न चोपस्थपायु चिदानन्दरूपः शिवोऽहं शिवोऽहम् ॥ २ ॥

ந ச ப்ராணஸஞ்ஜ்ஞோ ந வை பஞ்சவாயுः ந வா
ஸப்ததா⁴துர்ன வா பஞ்ச கோஶः ।
ந வாக் பாணிபாதௌ³ ந சோபஸ்த²பாயு
சிதா³னந்த³ரூபः ஶிவோ(அ)ஹம் ஶிவோ(அ)ஹம் ॥ 2 ॥

॥ நிர்வாணஷட்கம் ॥

प्राणसंज्ञः च **ப்ராணஸஞ்ஜ்ஞ: ச**	=	பிராணன் என்ற பெயருள்ளதும்,
न **ந**	=	(நான்) அல்ல,
पञ्चवायुः वै **பஞ்சவாயு: வை**	=	ஐந்துவித வாயுவும்,
न **ந**	=	அல்ல,
सप्तधातुः वा **ஸப்ததா⁴து: வா**	=	ஏழுவித தாதுக்களும்,
न **ந**	=	அல்ல,
पञ्चकोशः वा **பஞ்சகோஶ: வா**	=	ஐந்து கோசங்களும்,
न **ந**	=	அல்ல,
वाक् **வாக்**	=	வாக்கு,
न **ந**	=	அல்ல,
पाणिपादौ **பாணிபாதௌ³**	=	கையும் (அல்ல), காலும் (அல்ல),
पस्थपायु च **பஸ்த²பாயு ச**	=	உபஸ்தமும் பாயுவும்,
न **ந**	=	அல்ல,
चिदानन्दरूपः **சிதா³னந்த³ரூப:**	=	ஞானந்தஸ்வரூபரான,
शिवः **ஶிவ:**	=	மங்களரூபியான பரமாத்மாவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
शिवः **ஶிவ:**	=	மங்களரூபியான பரமாத்மாவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,

॥ நிர்வாணஷட்கம் ॥

பிராணன் என்பதும் (நான்) அல்ல, ஐந்துவிதமான வாயுவும் அல்ல, ஏழுவித தாதுக்களும் அல்ல, ஐந்து கோசங்களும் அல்ல, வாக்கு அல்ல, கையும் அல்ல, காலும் அல்ல, உபஸ்தமும் அல்ல, பாயுவும் அல்ல, ஞானனந்த ஸ்வரூபரான மங்களரூபியான பரமாத்மாவே நான். மங்களரூபியான பரமாத்மாவே நான்.

[உள்ளிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை மறைத்துக் கொண்டு கத்தியின் உரை போல் ஐந்து கோசங்கள் என்ற உபாதிகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் மிகவும் வெளியிலுள்ளதும் ஸ்தூலமுமானது இந்த சரீரம் என்கிற மாம்ஸ பிண்டம். அதில் அடங்கியவை ஏழு தாதுக்கள் என்பவை. 1 மஜ்ஜா (தசை) 2 அஸ்தி (எலும்பு) 3. மேதஸ் (கொழுப்பு) 4 பலம் (மாம்ஸம்) 5 ரக்தம் (இரத்தம்) 6 சர்ம (தோல்) 7 த்வக் (உள் தோல்). ஜடமாய் அசுத்தமாயிருக்கும் இவை எதுவும் ஆத்மாவாக இருக்க முடியாது. இவைகளைச் சேர்த்தே செய்யப்பட்டிருக்கும் அன்னமய கோசமென்ற ஸ்தூல சரீரம் ஆத்மாவாக இருக்கமுடியாது. இந்த கோசத்திற்குள் ஸூக்ஷ்மமாக இருந்துகொண்டு இந்த ஸ்தூல சரீரத்தை சேஷ்டிக்கும்படிச் செய்யும் இரண்டாவது கோசத்தை பிராணமய கோசம் என்று சொல்வார்கள். அதுவும் வாயுவின் விகாரமே யானதால் ஜடம்தான். அது செய்யும் வேலைகளிலுள்ள வித்தியாஸத்தினால் அது ஐந்து விதமாகும். 1. உள்ளிருக்கும் காற்றை வெளியில் தள்ளும்போது பிராணன், 2. வெளியிலுள்ள காற்றை உள்ளே இழுக்கும் போது அபானன், 3. சரீரம் பூராவும் வியாபித்திருப்பது வியானன், 4. மேல்கிளம்ப ஸித்தமாயிருப்பது உதானன், 5. சரீரத்திலுள்ள அந்தந்த பாகங்களுக்கு வேண்டிய பதார்த்தங்களைக் கொண்டுபோய் சேர்ப்பது ஸமானன். எப்படியும் எல்லாம் வாயுவின் விகாரமாகவே இருப்பதால் பொதுவான பிராணனோ, தனித்தனி வேலை செய்யும் ஐந்துவித வாயுக்களோ ஆத்மா வாக இருக்கமுடியாது. இந்த பிராணமய கோசத்தில் பிராணனே முக்யமாயிருந்த போதிலும், அதன் ஸஹாயத்தினால்தான் முன் சொன்ன கர்மேந்திரியங்கள் சேஷ்டிக் கிறபடியால், அந்த வாக், பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம் என்கிற ஐந்து கர்மேந்திரி யங்களும் ஆத்மாவல்ல. பிராணமய கோசத்திற்கும் உள்ளே அதையும்விட ஸூக்ஷ்மமாக, ஆலோசனை செய்யும் மனஸ்ஸும் ஞானேந்திரியங்களும் சேர்ந்து மனோமய கோசம் என்ற மூன்றாவது கோசம் இருக்கிறது. மனோமய கோசத்திற்கும் உள்ளே, அதையும் விட ஸூக்ஷ்மமாக, தீர்மானிக்கும் தன்மையுள்ள புத்தியும், ஞானேந்திரி யங்களும் சேர்ந்து விஞ்ஞானமய கோசம் என்ற நான்காவது கோசமாகும். அதற்கும் உள்ளே, அதையும்விட ஸூக்ஷ்மமாக, மனஸ், புத்தி இந்திரியங்கள் எல்லாம் அடங் கியிருக்கிற காலமாகிய நல்ல தூக்க சமயத்தில் ஒன்றும் தெரியவில்லையென்று கூறுவதால் அக்ஞானரூபமாகவும், ஸுகமாய்த் தூங்கினேன் என்று சொல்லிக்கொள் வதால் ஆனந்தரூபமாகவும், அனுபவிக்கப்படுகிறதும் எல்லா ஸம்ஸ்காரங்களையும் தன்னிடம் அடக்கிக்கொண்டிருக்கிறதுமான காரண சரீரம் என்ற ஆனந்தமய கோசம் ஐந்தாவது கோசமாகும். இவ்வைந்து கோசங்களும் ஜடமாயிருந்து ஆத்மாவை மறைக்கின்றனவே தவிர அவைகள் ஆத்மாவாக இருக்கமுடியாது. இவைகளுக் கெல்லாம் விலக்ஷணமாக இருந்துகொண்டு பிரகாசிக்கிற வஸ்துவே ஆத்மா.] **(2)**

न मे द्वेषरागौ न मे लोभमोहौ
मदो नैव मे नैव मात्सर्यभावः ।
न धर्मो न चार्थो न कामो न मोक्षः
चिदानन्दरूपः शिवोऽहं शिवोऽहम् ॥ ३ ॥

ந மே த்3வேஷராகௌ3 ந மே லோப4மோஹௌ
மதோ3 நைவ மே நைவ மாத்ஸர்யபா4வः ।
ந த4ர்மோ ந சார்தோ2 ந காமோ ந மோக்ஷः
சிதா3னந்த3ரூபः ஶிவோ(அ)ஹம் ஶிவோ(அ)ஹம் ॥ 3 ॥

मे ம**மே**	=	எனக்கு,
द्वेषरागौ **த்3வேஷராகௌ3**	=	வெறுப்பும் விருப்பமும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
मे **மே**	=	எனக்கு,
लोभमोहौ **லோப4மோஹௌ**	=	பேராசையும் மோஹமும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
मे **மே**	=	எனக்கு,
मदः **மத3ः**	=	திமிரானது,
नैव **நைவ**	=	கிடையவே கிடையாது,
मात्सर्यभावः **மாத்ஸர்யபா4வः**	=	பொறுமையும்,
नैव **நைவ**	=	கிடையவே கிடையாது,
धर्मः **த4ர்மः**	=	தர்மமும்,
न **ந**	=	கிடையாது,

अर्थः च **அர்த²ঃ ச**	=	அர்த்தமும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
कामः **காமঃ**	=	காமமும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
मोक्षः **மோக்ஷঃ**	=	மோக்ஷமும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
चिदानन्दरूपः **சிதா³னந்த³ரூபঃ**	=	ஞானந்தஸ்வரூபரான,
शिवः **ஶிவঃ**	=	மங்களரூபியான பரமாத்மாவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
शिवः **ஶிவঃ**	=	மங்களரூபியான பரமாத்மாவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,

எனக்கு வெறுப்பும் கிடையாது, விருப்பமும் கிடையாது. எனக்குப் பேராசையும் கிடையாது. மோஹமும் கிடையாது. மதம் (திமிர்) கிடையவே கிடையாது, பொறாமையும் கிடையவே கிடையாது. தர்மமும் கிடையாது, அர்த்தமும் கிடையாது, காமமும் கிடையாது, மோக்ஷமும் கிடையாது. ஞானனந்த ஸ்வரூபராய் மங்கள ரூபியான பரமாத்மாவே நான். மங்கள ரூபியான பரமாத்மாவே நான்.

[ஆத்மா மனஸ் இல்லையென்று முதல் சுலோகத்திலும், பஞ்சகோசத்தில் அடங்கிய மனோமய கோசமும் இல்லை என்று இரண்டாவது சுலோகத்திலும், சொல்லிவிட்டபடியால் அந்த மனஸ்ஸைச் சேர்ந்த ஷட் ஊர்மிகள் என்று சொல்லப்படும் அலைகள்போல மனஸ்ஸை ஸஞ்சரிக்கச் செய்யும் ராகம் (விருப்பம்), த்வேஷம் (வெறுப்பு), லோபம் (பேராசை), மோஹம் (மயங்குதல்), மதம் (திமிர்), மாத்ஸர்யம் (பொறாமை), என்று ஆறுவிதமான மனோவிகாரங்களும் ஆத்மாவிற்குக் கிடையாது என்பது நிச்சயம். ஆத்மாவின் ஸ்வரூபமே ஆனந்தமாயிருப்பதால் அவருக்கு வேறாக ஒரு ஆனந்தமிருப்பதாக நினைத்துத் தேடவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. அநித்யமான ஸுகத்திலோ அதற்கு ஸாதனமான அர்த்தத்திலோ ஆத்மாவிற்கு நோக்கம் இருக்க முடியாது. நித்ய ஸுகமான மோக்ஷமும் ஆத்மாவின் தன்மையே

யானதினுல் புதிதாக ஸம்பாதிக்க வேண்டியதில்லை. அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் இம் மூன்றுக்குமே ஸாதனமாயிருக்கிற தர்மத்தை ஆசிரயிக்கவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இவ்விதமாக, ஸாதாரணமாக உலகத்தில் தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம், என்று சொல்லப்படுகிற நான்கு புருஷார்த்தங்களினுல் அடையத்தக்கது ஆத்மாவிற்கு ஒன்றும் கிடையாது.] **(3)**

न पुण्यं न पापं न सौख्यं न दुःखं
न मन्त्रो न तीर्थं न वेदा न यज्ञाः ।
अहं भोजनं नैव भोज्यं न भोक्ता
चिदानन्दरूपः शिवोऽहं शिवोऽहम् ॥ ४ ॥

ந புண்யம் ந பாபம் ந ஸௌக்2யம் ந து3ঃக2ம்
ந மந்த்ரோ ந தீர்த2ம் ந வேதா3 ந யஜ்ஞாঃ ।
அஹம் போ4ஜனம் நைவ போ4ஜ்யம் ந போ4க்தா
சிதா3னந்த3ரூபঃ ஶிவோ(அ)ஹம் ஶிவோ(அ)ஹம் ॥ 4 ॥

(எனக்கு)

पुण्यं **புண்யம்**	=	புண்ணியம்,
न **ந**	=	கிடையாது,
पापं **பாபம்**	=	பாபம்,
न **ந**	=	கிடையாது,
सौख्यं **ஸௌக்2யம்**	=	ஸுகம்,
न **ந**	=	கிடையாது,
दुःखं **து3ঃக2ம்**	=	துக்கம்,
न **ந**	=	கிடையாது,
मन्त्रः **மந்த்ரঃ**	=	மந்திரம் (ஜபம் முதலானது),
न **ந**	=	கிடையாது,

॥ நிர்வாணஷட்கம் ॥

तीर्थं **தீர்த²ம்**	=	தீர்த்தம் (தீர்த்தஸ்நாநம் முதலானது),
न **ந**	=	கிடையாது,
वेदा **வேதா³**	=	வேதங்கள் (வேதாத்யயனம்),
न **ந**	=	கிடையாது,
यज्ञाः **யஜ்ஞா꞉**	=	யக்ஞங்கள் (வைதிக யாகாதி கர்மானுஷ்டானம்),
न **ந**	=	கிடையாது,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
भोजनं **போ⁴ஜனம்**	=	அனுபவிக்கும் கிரியை,
नैव **நைவ**	=	இல்லவே இல்லை,
भोज्यं **போ⁴ஜ்யம்**	=	அனுபவிக்கப்படும் விஷயமும் (இல்லை),
भोक्ता **போ⁴க்தா**	=	அனுபவிக்கிறவனும்,
न **ந**	=	இல்லை,
चिदानन्दरूपः **சிதா³னந்த³ரூப꞉**	=	ஞானந்தஸ்வரூபரான,
शिवः **ஶிவ꞉**	=	மங்களரூபியான பரமாத்மாவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
शिवः **ஶிவ꞉**	=	மங்களரூபியான பரமாத்மாவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,

(எனக்கு) புண்ணியமும் கிடையாது, பாபமும் கிடையாது, ஸுகமும் கிடையாது, துக்கமும் கிடையாது, மந்திரம் (ஜபம் முதலானது) கிடையாது, தீர்த்தம்

(தீர்த்தஸ்நாநம் முதலானது) கிடையாது, வேதங்கள் (வேதாத்யயனம்) கிடையாது, யக்ஞங்கள் (வைதியாகாதி கர்மாநுஷ்டானம்) கிடையாது, நான் அனுபவிக்கும் கிரியை இல்லை, அனுபுவிக்கப்படும் விஷயமும் இல்லை. அனுபவிக்கிறவனும் இல்லை, ஞானனந்த ஸ்வரூபராய் மங்கள ரூபியாயுள்ள பரமாத்மாவே நான். மங்கள ரூபியாயுள்ள பரமாத்மாவே நான்.

[ஆத்மாவிற்கு தர்மம் இல்லையானால் அதர்மமும் கிடையாதுதான். தர்மா தர்மங்கள் இல்லாதபோது அவைகளால் முறையே ஏற்படும் புண்ணிய பாபங்களும் கிடையாது, புண்ணிய பாபங்களின் பலனான ஸுகதுக்கங்களும் கிடையாதுதான். எப்பொழுது புண்ணியம் கிடையாதோ அப்பொழுது அதற்கு ஸாதனமான மந்திர ஜபம், தீர்த்தாடனம், வேதாத்யயனம், யாகாதி அனுஷ்டானம் இவைகளும் இல்லை. புண்ணியம் பாபம் இரண்டும் இல்லை யென்றும், அவைகளின் பலனான ஸுகம் துக்கம் இரண்டும் இல்லையென்றும் ஆகிவிட்டதால் அவைகளின் அனுபவமே இருக்க நியாயமில்லை. அனுபவமே இல்லாதபோது அனுபவிக்கப்படும் பதார்த்தம், அனுபவிக்கிறவன் என்ற வியவஹாரத்திற்கு இடம் ஏது?] **(4)**

न मृत्युर्न शङ्का न मे जातिभेदः
पिता नैव मे नैव माता च जन्म ।
न बन्धुर्न मित्रं गुरुर्नैव शिष्यः
चिदानन्दरूपः शिवोऽहं शिवोऽहम् ॥ ५ ॥

ந ம்ருத்யுர்ன ஶங்கா ந மே ஜாதிபே⁴த³꞉
பிதா நைவ மே நைவ மாதா ச ஜன்ம ।
ந ப³ந்து⁴ர்ன மித்ரம் கு³ருர்னைவ ஶிஷ்ய꞉
சிதா³னந்த³ரூப꞉ ஶிவோ(அ)ஹம் ஶிவோ(அ)ஹம் ॥ 5 ॥

मे = எனக்கு,
மே

मृत्यु = மிருத்யு,
ம்ருத்யு

न = கிடையாது,
ந

शङ्का = ஸந்தேஹம்,
ஶங்கா

न = கிடையாது,
ந

जातिभेदः = ஜாதி வேற்றுமை,
ஜாதிபே⁴த³꞉

॥ நிர்வாணஷட்கம் ॥

न **ந**	=	கிடையாது,
पिता **பிதா**	=	தந்தையும்,
नैव **நைவ**	=	கிடையவே கிடையாது,
मे **மே**	=	எனக்கு,
माता **மாதா**	=	தாயும்,
नैव **நைவ**	=	கிடையவே கிடையாது,
जन्म च **ஜன்ம ச**	=	பிறவியும் (கிடையாது.),
बन्धुः **ப^{3}ந்து^{4}:**	=	உறவினரும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
मित्रं **மித்ரம்**	=	ஸிநேஹிதனும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
गुरुः **கு^{3}ரு:**	=	குருவும் (கிடையாது),
शिष्यः **ஶிஷ்ய:**	=	சிஷ்யனும்,
नैव **நைவ**	=	கிடையவே கிடையாது,
चिदानन्दरूपः **சிதா^{3}னந்த^{3}ரூப:**	=	ஞானந்தஸ்வரூபரான,
शिवः **ஶிவ:**	=	மங்களரூபியான பரமாத்மாவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
शिवः **ஶிவ:**	=	மங்களரூபியான பரமாத்மாவே,

अहं	=	நான்,
அஹம்		

எனக்கு மிருத்யு கிடையாது, ஸந்தேஹம் கிடையாது, ஜாதி வேற்றுமை கிடையாது, தந்தையும் கிடையாது, தாயும் கிடையாது. பிறவியே கிடையாது. பந்துவும் கிடையாது, ஸிநேஹிதனும் கிடையாது. குருவும் கிடையாது, சிஷ்யனும் கிடையாது. ஞானனந்த ஸ்வரூபியாய் மங்கள ரூபியாயுள்ள பரமாத்மாவே நான். மங்கள ரூபியாயுள்ள பரமாத்மாவே நான்.

[ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அனுபவிக்கும் நிலையில் நான் சரீரமில்லை என்ற தீர்மானமுள்ளபடியால் அந்த சரீரத்தை ஒட்டின பிறவி, சாவு என்பதும் ஆத்மாவிற் குக் கிடையாது பிறவியே இல்லாதபோது தாய் ஏது, தந்தை ஏது, ஜாதி பேதம் ஏது? பிறவியே இல்லாதபோது பந்துக்கள், ஸிநேஹிதர்கள் என்ற வியவஹாரம் ஏது? ஞான ஸ்வரூபனுயிருக்கும் ஆத்மாவிற்கு ஸந்தேஹம் ஏது? ஸந்தேஹத்தை நிவிருத்தி செய்வித்து தத்வோபதேசம் செய்யத்தான் குரு எதற்கு? இரண்டாவது பதார்த்தமே இருப்பதாகத்தோன்றுத நிலையில் சிஷ்யன் தான் ஏது?] **(5)**

अहं निर्विकल्पो निराकाररूपो विभुत्वाच्च सर्वत्र सर्वेन्द्रियाणाम् ।
न चासङ्गतं नैव मुक्तिर्न मेय चिदानन्दरूपः शिवोऽहं शिवोऽहम् ॥ ६ ॥

அஹம் நிர்விகல்போ நிராகாரரூபோ விபு⁴த்வாச்ச
ஸர்வத்ர ஸர்வேந்த்³ரியாணும் ।
ந சாஸங்க³தம் நைவ முக்திர்ன மேய
சிதா³னந்த³ரூப꞉ ஶிவோ(அ)ஹம் ஶிவோ(அ)ஹம் ॥ 6 ॥

अहं	=	நான்,
அஹம்		
निर्विकल्पः	=	(அப்படியோ இப்படியோ என்று)
நிர்விகல்ப꞉		ஸந்தேஹிப்பதற்கு இடமில்லாதவன்,
सर्वत्र	=	எல்லா பதார்த்தங்களிலும்,
ஸர்வத்ர		
विभुत्वाच्च	=	வியாபித்திருப்பதினுலேயே,
விபு⁴த்வாச்ச		
निराकाररूपः	=	(சொந்தமான) உருவமற்றவன்,
நிராகாரரூப꞉		
सर्वेन्द्रियाणां	=	எல்லா இந்திரியங்களுடன் (வாஸ்தவத்தில்
ஸர்வேந்த்³ரியாணாம்		ஸம்பந்தப்படாமல் இருந்தபோதிலும்),
असंङ्गतं च	=	சேராமலிருக்கும் வஸ்துவும்,
அஸம்ங்க³தம் ச		

न **ந**	=	இல்ஜல. (எனக்கு),
मुक्तिः **முக்தி:**	=	மோக்ஷமென்பது,
नैव **நைவ**	=	கிடையாது,
मेय **மேய**	=	பந்தமென்பதும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
चिदानन्दरूपः **சிதா³னந்த³ரூபः**	=	ஞானந்தஸ்வரூபரான,
शिवः **ஶிவः**	=	மங்களரூபியான பரமாத்மாவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
शिवः **ஶிவः**	=	மங்களரூபியான பரமாத்மாவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,

நான் (அப்படியோ இப்படியோவென்று) ஸந்தேஹிப்பதற்கு இடமில்லாதவன், எல்லாப் பதார்த்தங்களிலும் வியாபித்திருப்பதினாலேயே (சொந்தமான) உருவமற்ற வன். எல்லா இந்திரியங்களுடனும் (வாஸ்தவத்தில் ஸம்பந்தப்படாமல் இருந்த போதிலும்) சேராமலிருக்கும் வஸ்துவும் இல்ஜல. (எனக்கு) மோக்ஷம் என்பது கிடை யாது, பந்தம் என்பதும் கிடையாது. ஞானனந்த ஸ்வரூபியாய் மங்கள ரூபியாயுள்ள பரமாத்மாவே நான். மங்களரூபியாயுள்ள பரமாத்மாவே நான்.

[நான் இருக்கிறேனு, இல்ஜலயா, நான் அறிவுள்ளவனு, அறிவில்லாதவனு, என்றெல்லாம் யாருக்கும் ஸந்தேஹம் ஏற்படாததினுல் ஆத்மா எல்லோருக்கும் பிரஸித்தமான வஸ்துவேயாகும். தவிரவும் எல்லாப் பதார்த்தங்களிலும் வியாபித் துக் கொண்டு அந்தந்த பதார்த்தங்களுடைய ரூபத்திலேயே பிரகாசிக்கிறபடியால், தனக்கென்று வாஸ்தவத்தில் ஒரு ரூபமும் இல்லாவிட்டாலும் எல்லாருக்கும் நன்கு பிரஸித்தமான வஸ்துவேயாகும். அப்படியே ஆத்மாவிற்கு கை, கால், கண், காது முதலிய இந்திரியங்கள் இல்லாமல் போனுலும் அந்தந்த இந்திரியங்களுடன் சேர்ந் திருப்பதுபோல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதினுலும் எல்லாருக்கும் பிரஸித்தமான வஸ்துவேயாகும். சரீரம், இந்திரியம், மனஸ் முதலான உபாதிகளுடன் ஸம்பந்தப் பட்டிருக்கும் நிஜலயில்தான் ஸுக துக்கானுபவ ரூபமான ஸம்ஸாரம் உண்டு.

அவ்விதம் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றும் தசையே கல்பிதம், வாஸ்தவமில்லை, என்று உணர்ந்துகொண்டவனுக்கு அந்த ஸுக துக்க ரூபமான ஸம்ஸாரம் கிடையாது. எப்பொழுதும் பந்தத்திற்கு உட்படாமல் இருக்கும் தன்மையே ஆத்மாவினுடையது. அறியப்படும் பதார்த்தங்களை எதிர்பாராமல் கேவலம் அறிவு ஸ்வரூபியாயும், ஸுகத்தைக் கொடுக்கும் பதார்த்தங்களென்று தோன்றும் யாவற்றையும் எதிர்பாராமல் தானே நிரதிசயமான ஸுக ரூபியாயும், அக்ஞானம் துக்கம் என்ற அசுபங்கள் ஒரு பொழுதும் ஓட்டாத ஸர்வோத்கிருஷ்டமான மங்கள ரூபியாயும் இருந்துவரும் ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபியான பரமாத்மாவேதான் நான்.]

(6)

நிர்வாண ஷட்கம் முற்றும்.